

نام ی کی کراو ب ئ حم دی م لا . س باح ن جد ر

کا م لا س او: کی ب ره م شیعری کانتیم خو نده وه، وات: (خ م ش و ب رد)، ک کراو ی ه شت کت بی شیعری ت، ناوه ندی شنبیری ئه ند شه هه فته ی پ شو و چاپ و ب او ی کرده وه، ئ گ ر چتر شیعریش ن نووسیت، م ژووی دا ه نانی ل شیعری هاو چ رخ ی کوردیدا، ئه زموون کی ته و او ههستی و مه زنی شاعر ده پار زی. ب ه یچ گومان و د ل د دان ک د م: ب شی ز ری شیعری ئ ستای کوردی در ژبو و ی، گ انکار نین، یان شیعری میللین. ئ گ ر و ک ش وازیش میللی ن بن، و ک ه ست میللین، له م ج رانه مان وه ک به ردی ده م ج گان ز رن.

وا ده مه وه یانه. به ره به ره تاریکی ته ن ک ده ب. له خو نده وه ی دیوانه که ت ته و او بوویمه و خ م ب پ شواری با نده چاوه وانه کان ئاماده ده که م. به جریوه و جووکه وه با یان به سه ر ما ه که م لارده که نه وه و د نه حه وشه که مه وه. ئاویان ب داده ن م و دانیان ب د ده که م. ئه گه ر زستان ب ت ئاویان ب گه رم ده که م، هاوینیش سارد. جار جار ده نگیان ت که به شمشای قاله مه ه ده بن. نه وای شمشا یش وه ک شیعری پ ووناکی نه ننی، خای به هایه و له گه م د ت و ده چ ت و مووم ل ده بزو ن.

وا با نده کان ت رده بن و له دان ده کش نه وه. با یان اده وه ش نین، ده نگی شمشا ه که کپ ده که م، له نامه یه کدا امانی سه ره کیم ده نووسم. گرینگترین ن خ ش ل ئ زموونی ت دا، زمان. زمان بوونی مر قی ت دا دروست بووه و دروست د ب ت. نو ب خشییش ل و و نانا دا نی، ک ل ئ نداز یی و بنیادی وش دا پ کیان د ه نی و پ کت ه ناون. ل ت کنیک زمانیه کانتدایه، ک ب گو وتین ب ئاین د واین ب کارت ه ناون و ب کاریان د ه نیت و کارا ترده بن.

دیوان کت ووب ر کی م ح نی، پانتایید کی ه ست و ر، و ک ت کنیک ناسیم. ب ها و توانایی زمان ل ئ ست تیکای ت کنیکدا ئاس و دووری کان و رد گر و پوانی ب د کر ت. ب قوو ایی کان ت د پ و و پشت ب پ کهات زمان وانیی کان د ب ست ت، ت ی زمان کی دووربینان د چ ن ت، ل گ ژیان د گ و ب ر و پ ش د چ ت و ت گ زیاتر د کر ت و.

زمان ش ی تانی شیعری تی ت دا ب رج ست ی و ب ناوب ب دوای ه موو تاز و جوانیه ک د گ ت و کران و ی کی ز ری ه ی ب ئ وانی دی،

وات: بیندراو و بیستراو و نووسراو.

گه ینی پانتایی و بینا له حی گهرم و تهواو پار زراوی داهه ندردا
نخس و نیشته جیه. له دخی هه شیاریی ته ندروستی گه انکارییه کاند
ته لیسمی نووسینی داهه ندرانه دکهاتهوه.

زمان به داهه ندر وک قه ناغی مندا یی وایه. زمان و مندا یی دوو
قه ناغی بوون و دروستبوون، به نووسینیش با به تن. ئه و شتانی له م
قه ناغه دا د یانبینی و هه ستیان په دکهات، له ناخدا له نهوان زمان
و ئامازه و شهوای ببنینی ووناکییه کی تاز دا د به ته هه زی
دهروونی و شهوای ز ران بازیه ک، هه ندرک جار به توو ییه کی توند،
هه ندرک جاریش به نهرمونیانی له (گونجانه هه ستیه کان) و شهوایی
جیاجیادا له دایک د بن. په یوه ندریه کان اییه دکهان و به کارایی
ئاسه و دوورییه کان د به بن، ئاسه و دووری تر ده که نه وه. پرسیارکه
تهواو له گه خه ماندایه و له بیرماندا ون نییه. به ح کار له کی
له گه ئه زموونمان کردوو و له مان دهرسه ته وه. من چی بووم و
چییه له کردی نووسیندا، که کردی په یوه ندی به ردهوام بوویم له
گه شای خودیتدا. ناتوانی واز له و دنیا بینیه به نیت، که له
مندا ییدا وهرتگرتووه و وهرید گه ریت.

کاکه ئه حمده هه موو داهه ندرک ناو ندرکی باه و خه بوونی داهه نانی
هه یه، کار کانی له و ناو ندر دا د رده چن و د نه وه ناویشیه وه.
ناو ندی باه و خه بوونی داهه نانی ته ش (کته بی شاعر). به
دنیاییه وه رهچ شاعر له مودوا بنووسی، ئامازه یه کی کته بی شاعری
ته دا بهرز ده به ته وه.

سهواو و خه شویستی زهرم به دیوانه که ت، که نه زموون کی تهواو
هه ستیه. هه ست کته به کی یه کجار فراوان و په ووناکی نه نییه. دخی
داهه نان ده که و ته ناو جهرگهی ههسته وه.

کانوونی یه که می ۲۰۲۰ هه ول به